

## РАБОТА ВЪ СЪЗНАНИЕТО.

„Вѣренъ, истиненъ, чистъ и благъ всѣкога бжди!“

### Размишление.

Чете се темата: „Произходъ на синия цвѣтъ на око̀то“.

Упражнение. Всѣки отъ васъ да си избере една идея, върху която да се съсрѣдоточи за петъ минути.

Сега, като изучавате почерка на хората, виждате голѣмо разнообразие, което съществува между тѣхъ. Нѣкои започватъ писмата си спокойно, съ едри букви, щедро написано, а колкото отиватъ къмъ края, завършватъ съ дребни, ситни букви. Други пъкъ обратно: започватъ съ ситни букви, а свършватъ съ едри. Изобщо, въ началото, когато започва да пише нѣщо, човѣкъ е внимателенъ, пише красиво, чисто, четливо. Къмъ края на работата си той е небреженъ, прибързанъ — кжде довършилъ думата, кжде не я довършилъ, нѣкжде излялъ по една—две букви и т. н. Може ли този човѣкъ да се оправдава съ нѣмане на време? — Не. За да бжде почеркътъ единъ или другъ, причината се крие въ човѣшкия характеръ. Изобщо, едритѣ букви говорятъ за естествена щедростъ на човѣка. Когато нѣкой започва съ едъръ